

Abstrakt

Diplomová práce je věnována aktuálnímu tématu stárnutí populace a s ním související vzrůstající potřebě péče o seniory a promítnutí této skutečnosti do české právní úpravy. Práce se podrobně zaměřuje na příspěvek na péči a jeho využití pro péči o specifickou klientelu sociálních služeb, kterou tvoří senioři.

Práce se skládá celkem ze 4 kapitol, v první kapitole zmiňuje historii sociálního zákonodárství, v druhé kapitole je rozebrán fenomén stárnutí a stáří včetně jeho stinných stránek a demografických údajů. Třetí a stěžejní kapitola této práce je věnována právě institutu příspěvku na péči z pohledu jeho adresátů, a to seniorů, od podmínek nároku na příspěvek na péči až po kontrolu využívání příspěvku. Kapitola taktéž obsahuje demografické údaje a analýzu koupěschopnosti příspěvku na péči ve vztahu k době péče o závislou osobu, a také analýzu použití příspěvku na péči pro úhradu péče o závislou osobu s rozpočtem na jednotlivé dny. Také jsou zde zmíněny shledané nedostatky právní úpravy a snaha nastínit případné možné řešení de lege ferenda. Čtvrtá, poslední kapitola, je poté věnována sociálním službám, které si mohou senioři díky příspěvku na péči zajistit. Také je zde v krátkosti zaměřena pozornost na poskytovatele sociálních služeb a pracovníky v sociální oblasti a jsou nastíněna možná úskalí této práce. Poté je zmínka o restriktivních opatřeních v rámci analýzy povinností poskytovatelů sociálních služeb. Závěr kapitoly je věnován demografickým údajům týkajících se využívání sociálních služeb z pohledu seniorů.

Cílem této diplomové práce bylo nastínit současnou právní úpravu příspěvku na péči a sociálních služeb jako součásti systému práva sociálního zabezpečení. Zanalyzovat její nedostatky a případně navrhnout možná řešení de lege ferenda.

Klíčová slova

Příspěvek na péči; sociální služby; stáří; ageismus